

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 1 Pv 405/17/5505-20
EEČ: 2-39-215-2018

Liptovský Mikuláš 18.05.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona
prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX 2035/28, XXXXX XXXXX, Slovensko
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 23. 09. 2017, asi o 19.00 hod., v mestskej časti mesta XXXXX, v Dovalove, okres XXXXX, pristúpil k vchodovým dverám rodinného domu s prideleným súpisným číslom XXXXX, obývaného XXXXX, na ktoré zabúchal a potom, čo mu XXXXX otvoril, po krátkej výmene názorov tohto so slovami: „zabijem Ťa“ napadol tak, že ho udrel päšťami oboch rúk do oblasti hrudníka, čím privodil jeho pád na zem, pri ktorom XXXXX narazil do dverí obývacej izby, na ktorých rozbil drevenú výplň, aby potom bez súhlasu obyvateľov rodinného domu vošiel do obývacej izby, kde si sadol a priestory obydľia opustil až po opakovaných výzvach ako XXXXX, tak

XXXXX a krátko pred príchodom policajnej hliadky, ktorej asistenciu telefonicky XXXXX požadovala,

Odboru všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu XXXXX,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ, Obvodného oddelenia PZ v Liptovskom Hrádku najprv uznesením zo dňa 19. 10. 2017, sp. zn. XXXXX, podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku a podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a zároveň pre jeho spáchanie vzniesol obvinenie XXXXX a dňa 29. 11. 2017, totožným procesným postupom pod sp. zn. XXXXX začal trestné stíhanie a XXXXX vzniesol obvinenie pre spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, v spojení so znením § 138 písm. d) Trestného zákona, ktorý sa ich mal dopustiť spôsobom popísaným vo výrokovvej časti tohto uznesenia. Ním vydané rozhodnutia oprel o obsah trestného oznámenia podaného XXXXX a zistenia plynúce z dovtedy realizovaného priestupkového konania vedeného rovnako Obvodným oddelením PZ v Liptovskom Hrádku pod sp. zn. XXXXX. Pôvodne samostatné veci poverený príslušník PZ na základe rozhodnutia zo dňa 17. 01. 2018, sp. zn. XXXXX, podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku, per analogiam, v spojení so znením § 18 ods. 1 Trestného poriadku, spojil na spoločné konanie.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 138 písm. d) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona prečinu porušovania domovej slobody sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydllia iného alebo tam neoprávnene zotrvať.

Podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustí ten, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmou na zdraví alebo inou ťažkou ujmou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrážením ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Dňa 15. 05. 2018 mi bol v intenciách § 209 ods. 1 Trestného poriadku predložený návrh povereného príslušníka PZ na podanie obžaloby v zmysle § 234 ods. 1 Trestného poriadku. V tejto súvislosti som preštudoval dosiaľ zabezpečený

spisový materiál s prihliadnutím na relevantné osobitosti prípadu a dospel k záveru, že podanie obžaloby na vecne a miestne príslušný súd nie je dôvodné a ani primerané vo vzťahu k protiprávnemu konaniu obvineného, ktoré mu je kladené za vinu. Z vykonaného dokazovania vo veci vyplynulo, že XXXXX konal v hneve a rozhorčení v snahe dozvedieť sa jednak, či svedok – poškodený XXXXX, jeho brat, mu zo spoločnej nehnuteľnosti, a to rekreačnej chate XXXXX, mu z nej odniesol hnutelné veci, ktoré vlastnícky patrili obvinenému, jednak v snahe zistiť, ako bude do budúcnosti riešená jeho požiadavka na prevod spoluvlastníckeho podielu na totožnej spoločnej nehnuteľnosti, za ktorý mal v zmysle ústnej dohody medzi ním a bratom XXXXX a podľa vlastných tvrdení svedkovi – poškodenému zaplatiť obdobu kúpnej ceny vo výške najmenej 4.000,- eur. Motív páchatelovho konania tak, ako je bližšie popísaný vyššie, potvrdila jeho manželka XXXXX a nepriamo vyplýva aj z výpovede svedka – poškodeného XXXXX vykonanej povereným príslušníkom PZ dňa 20. 11. 2017 a dňa 14. 02. 2018. V nej brat obvineného pripustil zámer previesť podiel na spoločnej nehnuteľnosti na XXXXX a potvrdil aj skutočnosť, že v tejto súvislosti mali dokonca spoločne vyhľadať notára. Skutočnosť, že XXXXX opakovane a po dlhšiu dobu vyberal prostredníctvom bankomatov peňažnú hotovosť bola preukázaná ním doloženými výpismi z účtu, z ktorých ďalej vyplýva, že za ostatné tovary a služby platil bezhotovostnými prevodmi, a to či už v podobe trvalých príkazov alebo vykonaním platby použitím platobnej karty. Tvrdenia zhodujúce sa s tvrdeniami obvineného tiež vyplývajú z úradného záznamu spísaného dňa 23. 09. 2017, sp. zn. XXXXX, členmi zasahujúcej policajnej hliadky. Riadnemu objasneniu relevantných skutočností vo veci pritom v časti zabránil aj sám svedok – poškodený, ktorý využil možnosť poskytovanú mu s účinnosťou od 01. 01. 2018 ustanovením § 30a Trestného poriadku, v spojení so znením § 134 ods. 4 Trestného poriadku a § 2 ods. 1 písm. c) zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obetiach trestných činov“). Orgánom činným v trestnom konaní preto neostáva iné, ako pri svojom rozhodovaní v intenciách § 2 ods. 10, 12 Trestného poriadku prihliadnúť na všetky dôležité okolnosti, ako aj osobitosti prípadu a v intenciách príslušnej zákonnej úpravy o skutku obvineného rozhodnúť. Vychádzajúc z dostupných informácií, ktoré v časti boli doložené aj listinnými dôkazmi, je možné dospieť k záveru, že obvinený vyberal prostredníctvom bankomatov peňažnú hotovosť, ktorú mal titulom úhrady kúpnej ceny odovzdávať svedkovi – poškodenému. Obrana obvineného, že sa u svedka – poškodeného, svojho brata, okrem iného zastavil v súvislosti s vyriešením záležitosti ohľadom požičiavania peňazí, ktoré mali v súhrne jednotlivých pôžičiek, po dosiahnutí ústne dohodnutej výšky, fakticky plniť úlohu kúpnej ceny podielu na spoločnej nehnuteľnosti a po odmietnutí jeho požiadaviek v tomto smere sa na brata nahneval, čo viedlo k jeho protiprávnemu konaniu, za ktoré je aktuálne trestne stíhaný, je podporovaná jednak vysvetlením podaným jeho manželkou XXXXX, ktoré bolo v zmysle § 203 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku spísané povereným príslušníkom PZ dňa 03. 04. 2018, sp. zn. XXXXX, vo forme záznamu, jednak výpismi z účtu obvineného, z ktorých vyplýva, že s výnimkou výberov peňažnej hotovosti, ktorú podľa jeho tvrdení mal odovzdávať svedkovi – poškodenému, za ostatné tovary a služby platil takmer bezvýnimčne bezhotovostne, jednak nepriamo samotným svedkom – poškodeným, ktorý pripustil existenciu záujmu svojho brata o kúpu jeho podielu na spoločnej nehnuteľnosti a svoj zámer predaj realizovať, rovnako ako potvrdil obvineným konštatovanú návštevu notárskeho úradu v Liptovskom Hrádku, okres XXXXX. Obvinený pritom svoje tvrdenia uvádzané počas celého trestného konania, ktoré je proti nemu

vedené, uviedol už pred členmi zasahujúcej policajnej hliadky, ktorá ich zachytila aj v ňou spísanom úradnom zázname zo dňa 23. 09. 2017, sp. zn. XXXXX. S prihliadnutím na rozsah, charakter a kvalitu ustáleného ako skutkového, tak dôkazného stavu veci je potom možné výlučne prikloniť sa k tomu, že tvrdenia obvineného o vzplanutí hnevu na brata, majúceho súčasne povahu pohnútky, či dokonca hlavného motívu jeho konania, sa zakladajú na pravde. Hnev, ako negatívna emócia, za konštatovania, že na jej vzplanutí malo svoj podiel aj správanie sa jedného zo svedkov – poškodených má v predmetnej trestnej veci bezprostredný dosah na požiadavku a zároveň potrebu skúmania tzv. materiálneho korektívu v konaní obvineného. Ten je zákonodarcom vyjadrený v znení § 10 ods. 2 Trestného zákona a v súčasnosti má povahu závažnosti spáchaného skutku, avšak len za súčasného splnenia podmienky, že skutok je možné pre potreby trestného konania právne kvalifikovať ako prečin. Túto právnu kvalifikáciu pritom spĺňa ako konanie obvineného naplňajúce zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, tak skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, v spojení so znením § 138 písm. d) Trestného zákona. V prípade konania v hneve, či rozčúlení sa na strane páchatel'a oslabuje vôľová zložka jeho správania sa, čo v podobe pohnútky, či dokonca motívu jeho konania má priamy dosah na závažnosť ním spáchaného skutku. Rovnako je potrebné prihliadať na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia páchatel'a tak, ako to vyžaduje znenie § 10 ods. 2 Trestného zákona. S odkazom na ustálené a preukázateľné skutkové zistenia prípadu je pritom možné ďalej konštatovať, že obvinený svedka – poškodeného XXXXX udrel raz, rovnako ako mal iba raz vysloviť bezprávnou vyhrážku o jeho zabití, pričom priama väzba úmyslu obvineného konať ním zvoleným spôsobom so skutočnosťou, že v prípade jeho brata ide o osobu zdravotne ťažko postihnutú, nebola vykonaným dokazovaním preukázaná. Rovnako nebolo preukázané, že XXXXX sa skutku dopustil v súvislosti so zistením, že jeho obeťou vo vzťahu k prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, v spojení so znením § 138 písm. d) Trestného zákona sa stane jeho brat XXXXX. Ustálené v tomto smere však bolo zistenie, že obvinený konal ním zvoleným spôsobom v súvislosti so spormi medzi podielovými spoluvlastníkmi pri užívaní spoločnej nehnuteľnosti a trvaní spoluvlastníckych vzťahov do budúcnosti. Obvinený sa rozhodol neprimeraným a spoločensky a právne neakceptovateľným spôsobom riešiť zlé súrodenecké vzťahy, ktoré sa okrem iného týkajú užívania spoločnej nehnuteľnosti a spoluvlastníckeho vzťahu k nej do budúcnosti. S poukazom na uvádzané je preto potrebné uviesť, že obvinený voľbou svojho správania sa v danej situácii formálne naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty ako prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, tak prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, v spojení so znením § 138 písm. d) Trestného zákona. Zároveň je však nutné prihliadať ako na znenie § 10 ods. 2 Trestného zákona, tak dôkaznú núdzu vyvolanú vo veci aj rozhodnutím svedka – poškodeného XXXXX viac v nej nevypovedať, ani sa nezúčastňovať úkonov trestného konania, ktoré si vyžadujú jeho osobnú prítomnosť. Kombinácia týchto skutočností má za následok pokles závažnosť páchatel'ovo konania pod hranicu stanovenú zákonodarcom pre vedenie trestného stíhania proti určitej osobe. Preto napriek formálnemu naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty konkrétnych prečinov uvádzaných v osobitnej časti Trestného zákona nie je možné vo vzťahu k osobe obvineného hovoriť o spáchaní trestnej činnosti.

Súčasne však konanie obvineného neprestáva byť protiprávnym, nakoľko s odkazom na znenie § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch je prípadne spôsobilé naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Či sa obvinený tohto priestupku dopustil alebo nie však už nepatrí do právomoci a pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní, ale túto otázku je oprávnený riešiť buď orgán oprávnený objasňovať priestupky, prípadne orgán oprávnený prejednávať priestupky. Takýmto orgánom je pritom v zmysle § 52 ods. 1 zákona o priestupkoch Okresný úrad XXXXX v zastúpení jeho príslušným odborom. Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Peter Volkovics
prokurátor